

4. Gustaf Munch-Petersen:

til mine forældre

Teksten er et digt fra digtsamlingen Det nøgne menneske fra 1932.

- 1 jeg blev ikke det, i ventede —
jeg blev alt det, i havde frygtet —
i lod mig vokse op
næret ved¹ jeres afsavn².
i opdrog mig med skjulte tårer —
- 5 opdrog mig
til at leve jeres liv — fortsætte det —
skal jeg sige:
sådan levede i; i gjorde ret³ —
altså er det godt at leve sådan.
- 10 skal jeg?
eller skal jeg dræbe håbet i jer?
fortælle jer, at jeg ikke blev som i —
at min verden er en anden end jeres,
min glæde,
- 15 min smerte en anden end jeres —
vil i tro på min tak til jer?
på min tak til livet?
eller vil i sige:
han fik alt,
- 20 han tog alt af os,
og giver os intet tilbage,
andet end sorg og skuffelse.
jeg ved, i har ret, når i siger det.
jeg tror, jeg har ret, når jeg går til mit eget land.
- 25 men jeg går tøvende —
jeg går langsomt og tungt —
men jeg tror, jeg skal gå.

¹ næret ved: *formet af*.

² afsavn: *fravær*.

³ i gjorde ret: *I gjorde det rigtige*.